

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: **M. P.**, narozen X
bytem H. 981/37, .P.

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, IČ 00006963,
sídlem Křížová 25, 150 00 Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 1. 11. 2019,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované č. j. X ze dne 1. 11. 2019 a jemu předcházející rozhodnutí č. j. X ze dne 15. 8. 2019 se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se v řízení před žalovanou domáhal invalidního důchodu. Žalovaná jeho žádost zamítla, neboť na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-město dospěla k závěru, že žalobce nemá nárok na invalidní důchod. Lékař okresní správy sociálního zabezpečení stanovil míru poklesu pracovní schopnosti 15 %. Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, invaliditu podmiňuje pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
2. Žalobce proti tomuto závěru brojil námitkami, v nichž tvrdil, že pochybuje o úplnosti

Shodu s prvopisem potvrzuje J.P.

a přesvědčivosti posudku od lékaře okresní správy sociálního zabezpečení, jakož i o správnosti stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti. Rozhodnutí žalované neobsahovalo konkrétní fakta a úvahy, které žalovanou vedly k zamítnutí žádosti o invalidní důchod. Žalovaná tyto námitky zamítla. V řízení o nich nechala vypracovat posudek svým lékařem, z něhož vyplynulo, že hlavní příčinou nepříznivého zdravotního stavu žalobce spadá pod kapitolu XIII (Postižení svalové a kosterní soustavy), oddíl E (Dorzopatie a spondylopatie), položku 1b (Bolestivý syndrom páteře včetně stavů po operaci páteře nebo po úrazech páteře, degenerativní změny páteře, výhřezy meziobratlových plotének s lehkým funkčním postižením) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 10–20 %. Vzhledem k dlouhodobosti postižení zdravotního stavu lékař žalované upřednostnil horní hranici, tj. 20 %. Současně zvýšil horní hranici podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky na konečných 30 %, neboť zdravotní stav omezuje žalobce na schopnosti využívat dosažené vzdělání, resp. pokračovat v předchozí profesní činnosti.

3. Proti rozhodnutí žalované žalobce brojil žalobou, v níž namítl, že nebyl vyšetřen žádným z posudkových lékařů, ani k příslušným řízením nebyl pozván. Oba posudky v rozporu s § 1 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity pečlivě nezhodnotily funkční dopady zdravotního postižení. Kdyby tak učinily, dospěla by žalovaná k podřazení žalobcova zdravotního stavu pod kapitolu XIII, oddíl E, položku 1c s mírou poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30–40 %. Při nutném zvýšení o 10 procentních bodů kvůli negativnímu vlivu na možnost uplatnění kvalifikace dle § 3 odst. 2 téže vyhlášky by snížení žalobcovy pracovní schopnosti muselo překročit hranici 35 %, od níž zákon o důchodovém pojištění uznává invaliditu.
4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě odkázala na výstupy z posudkově-lékařské prohlídky. Poněvadž žalobce rozporoval medicínské posouzení věci, žalovaná navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.
5. Napadený výrok rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobce na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)].
7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ

předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).

8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
9. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobce.
10. Posudková komise dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly nejméně o 35 %, a proto se v jeho případě jednalo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Posudková komise u žalobce shledala dominantním postižení, jak ho vymezuje kapitola XIII, oddíl E, položka 1c vyhlášky o posuzování invalidity, tj. chronický vertebrogenní algický syndrom bederní páteře při hernii L3/4 se stenózou páteřního kanálu. Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje rozmezí 30–40 %. Míru poklesu pracovní schopnosti žalobce posudková komise zhodnotila na 35 %. Střed procentního rozmezí posudková komise zvolila s přihlédnutím k torpiditě potíží, zhoršujícímu se nálezu na magnetické rezonanci a hlavně k žalobcovu povolání. Za datum vzniku příslušného stupně invalidity u žalobce posudková komise určila den neurologického vyšetření, tj. 2. 4. 2019.
11. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity, včetně závěru o tom, že žalobce není schopen fyzicky těžké práce, práce ve vynucené poloze či práce v nepříznivých klimatických podmínkách. Obsahově se posudek úplně vypořádal s námitkami žalobce. Soud posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý. Vůči složení posudkové komise a obsahu posudku účastníci nic nenamítli. K námitce žalobce, že nebyl posuzování zdravotního stavu přizván, lze jen stručně uvést, že úkolem posudkové komise je zhodnotit především lékařské nálezy specializovaných lékařů. Pokud jsou tyto nálezy pro posouzení dostatečné, není osobní vyšetření žalobce nezbytné.
12. Protože posudek splňuje požadavky setrvalé kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že **pokles pracovní schopnosti žalobce odpovídá nejméně 35 %, což podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění odpovídá invaliditě prvního stupně, která byla dána jak ke dni napadeného rozhodnutí žalované o námitkách, tak i ke dni jemu předcházejícímu rozhodnutí zamítajícímu žádost o invalidní důchod.**
13. Jelikož žalovaná vycházela z toho, že žalobce není invalidní, byla obě její rozhodnutí založena na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Soud proto obě její rozhodnutí zrušil pro vady podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc jí vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1, 3 a 4 s. ř. s.).

14. Žalovaná je v dalším řízení vázána skutkovým stavem zjištěným na základě dokazování v soudním řízení, tedy že **invalidita prvního stupně žalobce vznikla ke dni 2. 4. 2019. Z toho bude vycházet při novém posouzení stavu žalobce** (§ 78 odst. 6 s. ř. s.)
15. Procesně úspěšný žalobce by měl vůči neúspěšné žalované právo na náhradu nákladů řízení, které důvodně vynaložil. Ze spisu však žádné náklady neplynou, žalobce žalobu a svá vyjádření doručil soudu osobně či e-mailem. Z toho důvodu nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu do dvou týdnů od jeho doručení. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 12. června 2020

Mgr. Jan Šmakal, v.r.
samosoudce